764/07

Den 24. januar 2007 blev i sag nr. 69.345:

xxxxx xxxxxxxx xxxx
xxxxxxxxxx x x
xxxx xxxxxxxxxx

mod

If Skadeforsikring
Stamholmen 159
2650 Hvidovre

afsagt sålydende

k e n d e l s e :

_____

Forsikringstageren, der har ulykkesforsikring i If Skadeforsikring, klager over selskabets afvisning af at yde erstatning i forbindelse med et anmeldt ulykkestilfælde.

Selskabet har afvist dækning med henvisning til, at klagerens krav var forældet ved anmeldelsen.

Det fremgår af sagen, at klageren den 18/10 2005 udfyldte og underskrev skadeanmeldelse, hvoraf fremgår, at hun den 12/7 2002 havde været involveret i et færdselsuheld, hvorved hun havde forvredet halshvirvelsøjlen. Selskabet indhentede herefter oplysninger fra Alm. Brand Forsikring A/S, hvor modparten var motoransvarsforsikret. Af slutattest dateret 2/1 2003 fremgår:

"**6.** Fra hvilken dato har tilstanden været stationær? den ca. 1.12.02

7. Hvilken dato er lægebehandlingen ophørt? den 17.12.02 "

Alm. Brand Forsikring A/S havde forelagt sagen for Arbejdsskadestyrelsen, som ved udtalelse dateret 25/2 2004 havde vurderet méngraden til 5 %. Alm. Brand Forsikring A/S udbetalte ménerstatning til klageren den 4/3 2003.

Klageren har over for nævnet gjort gældende, at selskabet skal udbetale erstatning svarende til en méngrad på mindst 5 %. Klageren har i sin klageskrivelse dateret 3/5 2006 anført:

> "Uanset skaden er sket 12. juli 2002, har jeg først fået kendskab til at jeg havde en méngrad på 5 % ell. derover og dermed berettiget til erstatning efter ulykkesforsikringen ved Alm. Brands brev den 4. april 2003. Det fremgår af dette brev at méngraden er vurderet til 5 %.
>
> Forældelsesfristen jfr. paragraf 29 starter derfor først med at løbe ved udgangen af 2003 og vil derfor først være forældet den 1. januar 2006."

Selskabet har over for nævnet fastholdt sin afgørelse. Selskabet har til støtte herfor i skrivelse af 22/5 2006 til nævnet anført:

> "Af den ene slutattest som Alm. Brand har indhentet, fremgår det at stationærtidspunktet for skaden er den 1. december 2002. For at være sikker på denne dato har sagen været forlagt Ifs egen lægekonsulent, som udtaler at skaden vurderes at være stationær allerede medio oktober 2002.
>
> ...
>
> Det er vores opfattelse at skadelidtes krav forfalder på stationærtidspunktet ultimo 2002. Det er også vores forståelse, at skadelidte i hvert fald i slutningen af 2002 selv mente at hun havde varige følger efter skaden der oversteg eller kunne overstige 5 %. Derfor er det vores opfattelse at hun senest ultimo 2002 havde det fornødne kendskab til kravet, og dermed er betingelserne i § 29 opfyldt."

Hertil har klageren i skrivelse af 5/6 2006 til nævnet anført:

> "Jeg har modtaget det indklagede selskabs svarskrift og er naturligvis ikke enig i, at jeg allerede den ca. 1. december 2002 vidste, at jeg havde et krav mod selskabet og at det var forfaldet.
>
> Dertil kræves, at jeg vidste at min méngrad var på mindst 5 % og at jeg 14 dage regnet fra erhvervelse af denne viden, hvor den så end måtte komme fra, havde krav på at få udbetalt erstatning.

If synes fuldstændig at overse den omstændighed at forældelsen først starter ved udgangen af det kalenderår, hvor man er klar over at man har et krav der er forfaldet.

I øvrigt forekommer det mig, at If roder gevaldigt rundt i begreberne.

Således er stationærbegrebet helt uden betydning i relation til spørgsmålet om forældelse. Det er ikke et medicinsk begreb. Jeg har svært ved at se, hvorfor If i sit svarskrift lægger så stor vægt på dette rent juridiske begreb så meget mere som det ikke anvendes i forsikringsaftalelovens paragraf 29 om forældelse."

Nævnet udtaler:
Efter sin gennemgang af sagen finder nævnet, at klagerens tilstand inden udgangen af 2002 var stationær, hvilket er ensbetydende med, at yderligere lægeligt tiltag ikke kan forventes at føre til yderligere helbredelse. Objektivt set forfalder klagerens krav på dette tidspunkt.

Herefter, og idet det af klageren i øvrigt anførte ikke findes at kunne føre til et andet resultat,

b e s t e m m e s :

Klagen kan ikke tages til følge.

J. Hermann

udskriften bekræftes

Henning Jønsson